

HARABURDA (4) *sb f*

[f], *m* (4) [w funkcji *n-pers*].

Wszystkie *a jasne*.

sg N haraburda (1). ◊ *A Haraburdę* (3).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. [Rupiecie, stare graty (z *czes. haraburda*): Háráburdá/ veteramentum, vilis et nihili suppellex. *Volck Ggg2.*]

2. *n-pers* (4) : *StryjKron* 782 [2 r.]; *KochJez* Bv; NA léymie Lubelkím 1569. kiedy byli pánowie Litewfzcy przed fkonczeniem vniiey óicho viecháli/ między inlfzemi żarty [...] / té dwa wierfzyki ná ścienie było nápiáno: Litwá známi vniią vczyniła ftroyną: Vćiekli/ zoftáwiwfzy Háráburdę z Woyną. A to ná ten czás byli dwa píárze Litewfzcy/ którzy byli przy Káncelláriiey zoftáli: Iákoby miáfto vniiéy burdá y woyná. *KochAp* 12.

Synonimy: 1. *grat, rupieć*.

MK